

2 nolu F tipi ceza evi

TECRİTİN GÖLGESİNDE MEKTUPLAR

ZEHRA NAZLI

Yalnız kalmak kolay değil. Cezaevi de böyle bir şey. Burada insan yalnız. Belki F tiplerinde. Eskiden yine belli bir dava ve arkadaş ortamı var(mış). Şimdi en fazla 3 kişi kalınıyor. O da bulabilirsen. Sosyal faaliyetler de kısıtlı. O nedenle dışarıda yalnızlık zor olsa da mekan geniş en azından. Burada bir de mekanda dar . Yani iki misli ceza.

② birsey. Burada insan yalnız. Belki F-tiplerinde Eskiden yine belli bir dava ve arkadaş ortamı var(mış). Şimdi en fazla 3 kişi kalınıyor. O da bulabilirsen. Sosyal faaliyetlerde kısıtlı. O nedenle dışarıda yalnızlık zor olsa da , mekan geniş en azından, burada bir de mekanda dar , yani iki misli ceza. Sonrular nasıllar? Okullar nasıl gidiyor? Evde neler yapıyorlar? CD, kütüphane dışında ne gibi değişiklikler var. Farklı TV ve film seyretnemiyor. Hayatı lüksüsel değil olduğu gibi gerçek yaşamaya çalışıyor. Zaten birtek akşamları bekleme oluyorlarmış, orada değerlendirilmek lazım. Geçmişte nekezi konuşarak , daha yakın olarak birseyler oluyorak konuşarak vakit geçirerek daha iyi değil mi? TV , cut-cut hayatın izinden çıkınca gerçeğe ne kalıyor? Otlar oluyorsa hayat oluyorsa, hayat devam ediyor mu? Sanal , yapay yaşamla gerçeğe gerçek , iyi kötü gerçekle acı-tatlı gerçekle tabi hayat daha iyi değil mi? Sonrularla vakit ve zamanın değerini bilerek kullanmak bu fırsatı kaçırmıyor. Farklı gerçeğe zamanı değerlendirme bu fırsatı bir daha geçirmiyor.

mi? Ne var ne yok? Yaz geliyor. Yapraklar, çiçekler açıyor. İnsanlar neşeleniyor ve hayat yeniden başlıyor. Kış uykusuna yatanlar uyanıyor. Evren yeniden hayat buluyor. Siz ne yapıyorsunuz? Umarım sizde de bir canlılık vardır. Biz bile burada dört duvar arasında, betonun içinde yazın geldiğini fark ediyoruz. Hayata daha sıkı sarılıyoruz. En azından yaşayamamak da hayal ediyoruz, özlüyoruz. Tabiatın yeniden yeşerdiği ve canlandığı gibi insan da yazın yeniden canlanıyor. Yeni hayaller, yeni istekler duyuyor. Umarım siz de hayata yeni bir pencereden bakarsınız. Tabiat size de can vermiştir.

Ne var ne yok? Yaz geliyor. Yapraklar, çiçekler açıyor. İnsanlar neşeleniyor ve hayat yeniden başlıyor. Kış uykusuna yatanlar uyanıyor. Evren yeniden hayat buluyor. Siz ne yapıyorsunuz? Umarım sizde de bir canlılık vardır. Biz bile burada dört duvar arasında, betonun içinde yazın geldiğini fark ediyoruz. Hayata daha sıkı sarılıyoruz. En azından yaşayamamak da hayal ediyoruz, özlüyoruz. Tabiatın yeniden yeşerdiği ve canlandığı gibi insan da yazın yeniden canlanıyor. Yeni hayaller, yeni istekler duyuyor. Umarım siz de hayata yeni bir pencereden bakarsınız. Tabiat size de can vermiştir.

Öptür Öptür Öptür M.N.

MERYE NAZII.

BABIŞKO

Mektubunu bugün aldık. Çok sevindik. Benim bu mektubumu inşallah beğenirsin. Artık el yazısıyla yazıyorum. Öğretmenim el yazımı çok beğeniyor. Annem çok uğraştı yazımı düzeltmek için. İnşallah sen de beğenirsin.

Sen orada ne yapıyorsun? Dolu şey yapabilirsin. Seninle aynı odada kalan birisi varsa onunla konuşabilirsin, kitap okuyabilirsin, boş kağıt varsa resim yapabilirsin, çini yapabilirsin. Bunların hepsini yapabilirsin. Bunları yapmak istemiyorsan da uyuyabilirsin.

Babışko da iyimisin babışko.
kayısı ağacına
varsa oraya gıkıp kayısı yiye.
1/C sınıfı gani mergem pazar
ağacı

Önceden resim göndermiyordum, ama şimdi arada sırada gazetelerden iyi yazı veya resim bulursam onu size göndereceğim. Bu mektupta bir yazı ve bir gül resmi var. Gülün aslını alamıyoruz, gönderemiyoruz bari resmini gönderelim. Çini işleri devam ediyor, tatildegdik. Haftaya iş başlıyor. En yakın zamanda sizlere güzel hediyeler, çiniler göndereceğim. Cezaevi hatırası olsun diye, ileride hatırlarız. Nasıl daha önce geçmiş yaşantımızdan kalan resim, hediyeler varsa cezaevinden de anılarımız ve hatıralarımız olsun. Bu da hayatın bir dönemi, hayatın bir parçası.

Çok mu mektup yazıyorum?
Mektupları okuyor musunuz?
Okuduktan sonra ne yapıyor-
sunuz? Biriktiriyor musunuz?
Yoksa atıyor musunuz? Hayat bu
belli olmaz. Ben sizin mektupla-
rınızı biriktiriyorum. Sonra gelip
göstereceğim. Bazen eski mek-
tupları okumak iyi oluyor. Mektuplar iyidir, telefon gibi değil. Belli bir emek gerektiriyor. Hem daha gerçekçi, daha duygusal. Telefon daha yavan, daha donuk, kalıcı da olmuyor. Oysa ki mektup daha kalıcı, daha etkili. O nedenle mektupları saklarsanız iyi olur. Belki bir gün beraber okuruz. Bunlar da geleceğe yapılan bir yatırım. Tarihe, zamana hatıralar bırakmak lazım.

Sorularla selam saygılarımla

Herkese sonu selam

Burada her şey istediğin gibi değil. Sen değişik bir ortamdan başka bir ortama geçiyorsun, ama bir saat sonra istediğin başka bir ortamda olmak sana bağlı, seçme hakkın var. Oysa ki biz hep aynı yerdeyiz, seçme hakkımız da yok. En azından dışarıda seçme hürriyeti var. İnsanı ve mekanı seçebiliyorsun, her an yer değiştirebiliyorsun. İnsanın dışarıdaki psikolojisi ortamı farklı, burası farklı. O nedenle kendi gözünle, kendi düşüncelerle burayı anlamaya çalışırsan, zor.

③ Yani bir yaşadığımız odalar var. Kendi odamızı ve serremiz. Eğer 2-3 kişi kalıyorsa birde onlarla olan diyalog ve etkileşim. İdare ve diğer ortaklarla olan etkileşim vb. O ortamdan galiba duyduğumuz, haber aldığımız dışarda başka bir ortam daha var. Birde bizim (içerden), sizlerin (dışardan) gelecek birleştirme ve içersine benzeren nede dışarıya benzeren sınırlı-sorumlu ara bir alan var. Arkı görür işlerde bu havada gelip geçiyor. Yani bir hem kendi dünyamızı yaşıyoruz, hem dışarıya, dışını, haberlerini takip ediyoruz, hemde arada sırada yer değiştiriyor. içeriye - dışarıya, aklı gövde birleştiriyoruz.

Bizim de dışarıya alışmamız kolay değil. Geleli fazla olmadı. Biz de az çok dışarıyı biliyoruz. Ama insan içinde yaşamadığı zaman içeriden dışarısını biraz daha farklı görüyor ve yorumluyor. Aynı bunun gibi sizin de dışarının atmosferi ve düşünceleriyle içeriye tanımanız, anlamamız kolay değil. Hele ayrı iki mekândan gelen insanın bir yerde sınırlı bir saat içerisinde konuşması, anlaşması kolay değil.

daha iyi olanca mükemmel bulabiliyoruz. Örneğin, olan
fırsat ve imkanlardan yararlanarak, farkışlıkları, hayırları
avantaaja dönüştürmek istiyoruz? Bilmeden yanlış bir ortamda
da yaşamak, hayattan tat almadan zaman geçirmek
yerine bilinci seçerek, isteyerek yaşamak, gelecek iyi
şeyler ümit etmek daha iyi olabilir? Umarım umudumuz
gerçekleşecek olmalı. Mektubumu en içten dileklerle son veriyor,
hepinize ayrı ayrı selam ve sevgi yolluyorum. Ümit her şey kaybedilmemeli!

Bilmeden yanlış bir ortamda yaşamak,
hayattan tat almadan zaman geçirmek
yerine bilincini seçerek, isteyerek yaşa-
mak, gelecek iyi şeyleri ümit etmek daha
iyi değil mi? Amaç ümidimizi gerçekle-
ştirmek olmalı. Mektubumu en içten di-
leklerimle son veriyor, hepinize ayrı ayrı
selam ve sevgi yolluyorum.

Ümit her şey kaybedilmemeli!

KARA 2 No'lu FETİH Yüksek Güvenlikli
Hapishane, Ceza İşleri Kurumu!!
Mektup Okuma Komisyonu
GÖRÜLDÜ